

Az el nem fogadott sérült gyermekek ódája

Mond Anya, miért nem szeretsz?

Mások előtt miért tagadsz le?

Miért nem ölelsz, nevelsz, ápolsz?

Miért hagyod, hogy leszóljanak mások?

Sérült vagyok? És akkor?

A szeretetem a tiednél nagyobb!

Sok ezren megvetnek, csúfolnak, kigúnyolnak,

De én nem érzékelem még, mekkora a súlya.

Kedves Világ, miért bántasz?

Ember, engem miért támadsz?

Hidd el, értsd meg végre

Nem tehetek arról, hogy sérült lettem.

A nevetésem, a mosolyom,

Néhány embernek fontos.

Hiszen ők értem élnek,

S engem védenek.

Aki belém köt, nézzen magába,

Adjon köszöneten Istennek imába,

Köszönje meg, hogy épp és egészséges,

S nézzen magába, hogy milyen nevetséges.

Mond Anya, ezután fogsz szeretni?

Mások előtt fel fogsz vállalni?

Ezután sokszor megölelsz?

S nem hagyod, hogy leszóljanak ugye?

Anya, én szeretlek, s szeress te is,

Ne hagyd, hogy e világ szorítson ki.

Emelj a magasba, néz rám büszkén,

S mond, ő az én gyerekem,

S szeretem.